

Sawa (Hrycuniak)

Słowo wstępne

Elpis 10/17/18, 27-28

2008

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ks. Metropolita Sawa (Hrycuniak)

SŁOWO WSTĘPNE

„Prawosławne świadectwo we współczesnym świecie” – tak brzmi temat dzisiejszej konferencji, zorganizowanej przez

Katedrę Teologii Prawosławnej Uniwersytetu w Białymstoku.

Prawosławie jest nauką, którą pozostawił światu Jezus Chrystus i Jego Apostołowie. Nauka ta jest przechowywana niezmiennie po dzień dzisiejszy w jak najczystszej postaci. Z taką świadomością Prawosławie przekazuje ją światu.

Historia Kościoła poświadcza, że Prawda nauki Chrystusowej zawsze napotykała na różnego rodzaju problemy i przeszkody. Pomimo tego zachowuje ona swoją żywotność, bowiem Chrystus jest zawsze „Życiem, Prawdą i Zbawieniem”. I w ten sposób odnawia życia świata i ludzkości, zachowując ją od zepsucia i upadków.

Człowiek współczesny, pomimo różnego rodzaju pokus, jeśli przebywa z Chrystusem, pozostaje zdrowy i w pełni wartościowy, ukierunkowany w stronę Boga. Dusza człowieka jest chrześcijanką, zachowującą dary szczególne: prawdę, piękno i miłość. Wszystko to bowiem, co jest w Bogu i z Bogiem, jest początkiem, miarą i celem. Bez Boga wszystko pozostaje pozbawione celu i jest zagadkowe oraz względne. Człowiek pozostający bez Boga buduje własną prawdę, ideał i swoje piękno.

Jedną z ważnych idei Prawosławia jest to, że żadne różnice między ludźmi nie powinny ich dzielić. W Bogu łączymy się wszyscy. On jest i dzisiaj ideałem, źródłem i celem życia wszystkich ludzi.

Z Cerkwi wychodzi w świat wszelkie dobro. W Niej jest źródło i najwyższe urzeczywistnienie dobra. Poza Cerkwią łatwo rozrasta się zło.

Z takimi wartościami Prawosławie wychodzi na spotkanie ze współczesną Europą. Dlatego też Zwierzchnicy Świętych Kościołów Prawosławnych na swoim spotkaniu w dniu 15 marca 1992 roku napisali: „Pośród ogromnych możliwości, ale również niebezpieczeństw dotyczących współczesnej ludzkości, Kościół prawosławny wita każdy krok ku zgodzie i pojednaniu. Szczególnie pozytywnie ocenia dążenia Europy, w której zamieszkuje wielka ilość prawosławnych, do zjednoczenia. Można też przypuszczać, że w przyszłości ilość prawosławnych w Europie wzrośnie. Nie zapominajmy, że rejony Europy Centralnej i Wschodniej są zamieszkiwane w większości przez prawosławnych, którzy wnieśli swój wkład w rozwój europejskiej cywilizacji i ducha. Wydarzenie to czyni nasz Kościół ważnym elementem wnoszącym pozytywne wartości do zjednoczonej Europy.

Europa jednocząc się nie posiada specjalnej wizji. Prawosławie przeto otwiera się na Europę, ukazując jej chrześcijańskie wartości i Ewangelia musi być pod każdym względem nadrzędną wartością w świecie.

Prawosławie domaga się życzliwości w stosunkach międzyludzkich, wrażliwości i stosownego stylu życia. Wynika stąd jasny pogląd: sensem Europy powinien stać się człowiek w całej swej pełni”.

Patriarcha Ekumeniczny w jednym ze swoich wystąpień w Brukseli wznosił się ponad wszelkie podziały i powiedział, że zjednoczenie Europy powinno dokonywać się w imię „Bożej Prawdy”:

„Tak w imię głębokiego Prawosławia, wolnego od nienawiści i obaw, skruszonego i pokutnego, zwiastującego życie silniejsze niż śmierć, Boga żywego, wcielonego, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, Boga, który jest jednocześnie Bogiem, Tajemnicą i Miłością, a każdy człowiek stworzony na Jego obraz jest tajemnicą i miłością”.

Tak widzi siebie Prawosławie w jednoczącej się Europie i w taki sposób pragnie jej służyć. Właśnie o tym będą traktować wszystkie referaty naszej międzynarodowej konferencji naukowej.